

[Christmas Møller.]

tilbage — paa dette Tidspunkt, da man med stor Iver drøftede hele Spørgsmaalet om Valutacentralen og om den Afvikling af denne Central, som de to daværende Oppositionspartier mente skulde finde Sted, stillede det konservative Folkepartis Medlemmer i Valutaudvalget, Landstingsmand Lange og jeg, et Forslag om, at Korn og Foderstoffer skulde falde ind under den gældende Valutaattestordning. Nu bevæger Tiden sig jo i et saa hastigt Tempo, som vi aldrig tidligere har kendt, og økonomiske Forholdsregler, som man paa et vist Tidspunkt synes kunde være tilstrækkelige, kan i Løbet af kort Tid være utilstrækkelige, fordi Forholdene former sig helt anderledes. Vi fik Forlængelsen af Valutacentralens Virksomhed i en ikke betydningløs Skikkelse ved et Forlig efter Valget. I Dag kan man vel have Lov til at sige, at ingen af os og intet Parti med fuldkommen Vished kan sige, hvilke økonomiske Forholdsregler det maaske vil være nødvendigt at foretage som Følge af det Resultat, man gennem de for vort Land saa betydningsfulde Forhandlinger, der finder Sted i England, kommer til med Hensyn til dette vort vigtigste Afsætningsmarked. Men ogsaa i denne Henseende var det konservative Folkeparti naturligvis langt mere klartseende end noget af de andre Partier. Saa tidligt som den 4. August 1932 foreslog Landstingsmand Lange og jeg, at Korn og Foderstoffer skulde føres fra en eventuel Friliste over paa den bundne Liste. Den 22. Februar i Aar forelagde mit Parti et Forslag til Lov om Ændring i Frilisten og den bundne Liste, hvorefter Korn og Foderstoffer blev overført fra den første til den sidste. Det har jo imidlertid ikke været muligt at faa dette Lovforslag til Behandling i det høje Folketing, idet vi Dag efter Dag har været saa optaget af langt vigtigere Sager, at det har været umuligt for den højtærede Formand at sætte dette Lovforslag paa Dagsordenen. Hvis jeg nu i Dag 5 Uger efter, at vi forelagde det nævnte Lovforslag, vilde spørge, om man ikke i alle Partier er af den Opfattelse, at der maa gøres noget paa dette Omraade, og at Korn og Foderstoffer maa overføres til den bundne Liste, saaledes som vi foreslog det for 5 Uger siden, altsaa for lang Tid tilbage, saa tror jeg ikke, at der er nogen, der ikke vil indrømme mig, at de i og for sig mener, at dette maa ske, og at vi i Dag med Hensyn til vor Produktion paa dette Omraade, den nødvendige Import og den deraf følgende Produktion, maa

vide, hvor dette Land holder. Men jeg tror ogsaa, jeg har Lov til at gaa et Skridt videre og sige, at saa hastigt som Tiden er gaaet, vil dette ikke være tilstrækkeligt, og man vil fra mange Sider være nødt til at indrømme, at vi maa gaa videre. Jeg maa vel have Lov til at udtrykke det Haab, at det her ikke bliver det konservative Folkeparti alene, der er forudseende, men at man i al Almindelighed er klar over, at ligesom vi havde Ret i August, ligesom vi havde Ret i Februar, saaledes har vi ogsaa Ret nu, naar vi siger, at Tiden kræver, at man i god Tid, i rette Tid træffer den Kornordning her i Landet, som vor Produktion kræver. Jeg tillader mig derfor paa Medforslagsstilleres og egne Vegne at forelægge Forslag til Lov om Kornordning m. m.

Jeg vil jo, naar dette Forslag, utvivlsomt om faa Dage, kommer til første Behandling i det høje Folketing — jeg eller en anden af mit Partis Medlemmer, som maaske bliver Ordfører for dette Forslag, hvis det ærede Medlem Hr. Hans Rasmussen tillader noget saadant —, faa Lejlighed til at uddybe det nærmere. Her skal jeg kun ganske kort redegøre, som det er Meningen ved Forslagsforelæggelse, for, hvad Forslaget indeholder.

§ 1 fastslaar, hvad der i denne Lov forstaas ved Korn. — I § 2 bestemmes det, at Indførsel af de i § 1 nævnte Varer kun maa ske, naar der er udstedt Valutaattest for dem — de overføres altsaa fra det, vi teknisk kalder Friliste, til den bundne Liste —, og det bestemmes endvidere, at den samme Regel gælder for alle de under Varefortegnelsens Hovedpunkt 03 nævnte, det vil sige, at Foderstoffer ogsaa skal over paa den bundne Liste. — Nu skal der naturligvis efter vor Opfattelse være nogen Mening i dette at overføre Korn og Foderstoffer fra Frilisten til den bundne Liste, nemlig den, at vi ikke skal have en ubegrænset Indførsel. Vi skal vide, hvor vi holder, og derfor foreslaar vi i § 3, at Landbrugsministeren bemyndiges til pr. 10. April 1933 at lade foretage en Korntælling hos alle Forhandlere af Korn samt paa Ejendomme over 25 ha. Jeg tror, det vil være fuldkommen nødvendigt at vinde Klarhed over, hvorledes Stillingen paa dette Omraade er, hvorledes vor Forsyning er, og hvor store vore Lagre er. Jeg er godt klar over, at der er visse Vanskeligheder ved en saadan Korntælling, mindre naturligvis paa Lagre end ude paa Gaardene, men paa den anden Side tror jeg, at man ved en saadan Tælling kan faa et nogenlunde Overblik over, hvorledes Stillingen er, og jeg har vel ogsaa Lov til at